

РЕШЕНИЕ

№ 1454

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20211100902119 по описа за 2021 година

Ищецът Национална агенция за приходите /НАП/ твърди, че с решение от 24.04.2020 г. на СГС, ТО, по т. д. № 4510/2016 г. спрямо ответника „П.“ АД /н/ е открито производство по несъстоятелност. Твърди, че с молба от 22.05.2020 г. НАП е предявила публични вземания, от които такива в общ размер от 201 457.46 лева, в това число 168 761.58 лева главници и 32695.88 лева лихви са включени в изготвения от синдика списък на неприети вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, обявен в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ на 06.08.2020 г. В срока по чл. 690 от ТЗ, ищецът е подал възражение срещу включването на тези публични вземания в списъка с неприети вземания. С определението на съда по чл. 692 от ТЗ № 264874 от 15.10.2021 г., обявено в ТРРЮЛНЦ на 18.10.2021 г. /в исковата молба определението на съда по чл. 692 от ТЗ е индивидуализирано с различен номер и дата, като постановено по дело, което е различно от производството по несъстоятелност на „П.“ АД /н/, но доколкото правилното определение е представено към исковата молба в препис-разпечатка от обявеното такова по електронната партида на несъстоятелното дружество, то Съдът приема, че изложените от ищеца твърдения касаят именно така обявеното на 18.10.2021 г. в ТРРЮЛНЦ определение № 264874/, това

възражение е частично уважено. Затова ищецът предявява установителен иск за съществуването на вземанията, по отношение на които възражението по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е оставено без уважение. Така ищецът иска да бъде установено съществуването на публични вземания в общ размер на 72 282.37 лева, от които 62 748.24 лева главници и 9 534.13 лева лихви, начислени до 08.05.2020 година, представляващи вземания на община Несебър с изпълнително основание декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 14011147/14.01.2013 г., партида ****001, със задължения за периода от 2016 г. до 2020 г. вкл., както и публични вземания за лихви в общ размер от 5 083.80 лева, представляващи разлика между предявените публични вземания на община Севлиево за лихви в размер на 22 710.15 лева и приетите като дължими такива лихви с определението на съда по чл. 692 от ТЗ в размер на 17 626.35 лева. Поддържа, че съгласно разпоредбата на чл. 10 и сл. от ЗМДТ, разположените на територията на страната недвижими имоти се облагат с данък върху недвижимите имоти, като данъчно задължено лице е собственикът на имота. Този данък е дължим до промяна собствеността на имота или до неговото унищожаване. Декларираните по реда на чл. 14 от ЗМДТ обстоятелства относно недвижимите имоти, притежавани от „П.“ АД /н/, са използвани от общинската администрация на гр. Несебър при определяне на данъчната оценка на имотите и дължимия за тях данък и такса битови отпадъци. При липса на промяна в декларираните обстоятелства, на основание чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на имота към първи януари на годината, за която е дължим, като съгласно чл. 20 от с.з. данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация, въз основа на данните, подадени от самото задължено лице. Затова публичното вземане на община Несебър е определено по реда на чл. 107 от ДОПК и липсата на издаден акт за установяване на публичното вземане въз основа на декларация от страна на органа по приходите по чл. 107, ал. 3 от ДОПК не е основание за недължимост на публичните вземания на община Несебър за периода от 2016 г. до 2020 г. вкл. Размерът на тези вземания се установява от справките за неплатени задължения на „П.“ АД /н/, приложени към писмо от 08.05.2020 г. на Община Несебър. Предявените публични вземания на Община Севлиево са установени с актове за установяване на данъчни задължения и такса битови отпадъци от 12.04.2017 г. и 03.09.2019 г., като техният размер е посочен в две справки за неплатени

задължения на „П.“ АД /н/, приложени към писмо от 05.05.2020 г. на Община Севлиево. Затова ищецът счита, че няма основание Съдът да не приеме в цялост предявените публични вземания за лихви по тези актове на община Севлиево, доколкото вземанията за главници по тях са приети изцяло /дори и в по-голям размер от предявения/, а не са изложени никакви мотиви на съда за неприемане на част от предявените на това основание публични вземания за лихви. Ищецът предявява и иск за установяване на поредност на удовлетворяване на предявено в производството по несъстоятелност по т. д. № 4510/2016 г. на СГС, ТО, 11 състав, вземане срещу ответника, различна от поредността на удовлетворяване, е която вземането за лихви за публичните задължения към община Севлиево в общ размер от 17626.35 лева е включено в одобрения от съда по несъстоятелността е определението по чл. 692 от ТЗ списък на приети вземания. Ищецът поддържа, че приетото в производството по несъстоятелност вземане за тези лихви срещу длъжника за сумата от 17 626.35 следва да бъде с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ, а не е посочената в одобрения от съда списък на приети вземания поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ. Поддържа, че вземанията на Община Севлиево са публични задължения и доколкото са възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност поредността на удовлетворяване на тези лихви следва да бъде по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ. Претендира направените по делото разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „П.“ АД /н/ не подава отговор на исковата молба в законоустановения срок и не взема становище по предявените искове и приетите доказателства в хода на производството.

Конституируваният, на основание чл. 694, ал. 4 от ТЗ, синдик на „П.“ АД /н/, не взема становище по предявените искове и приетите доказателства в хода на производството.

Съдът, след като взе предвид доводите на ищеца и прецени събраните по делото доказателства, както и служебно установените вписвания и обявявания по електронната партида на „П.“ АД /н/ в Търговския регистър, съобразно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено следното:

С решение № 633/24.04.2020 г. на СГС, по т. д. № 4510/2016 г., е открито производство по несъстоятелност за дружеството „П.“ АД, ЕИК ****, като решението е обявено в търговския регистър на 27.04.2020 година. В

изпълнение на задълженията си синдикът на дружеството е изготвил списък на неприети вземания на кредиторите на „П.“ АД /н/, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, в които са включени и предявени от ищеца с молба с вх. № 44947 от 28.05.2020 г. вземания общо в размер на 201 457.46 лева, от които 168 761.58 лева - главница, 32 325.47 лева - лихви и 370.41 лева- лихви, с основание на вземанията - актове за установяване на данъчни задължения по чл. 107, ал. 3 ДОП и декларации по чл. 14 ЗМДТ. С определение № 264874 от 15.10.2021 година, по т. д. 4510/2016 г., Съдът по несъстоятелността е разгледал подадено в срока по чл. 690 ТЗ възражение на НАП, с което е оспорено включването на предявените от НАП вземания за местни данъци и такси в списъка на неприетите вземания, а именно публични вземания за сумата от 168 761.58 лева - главници и 32 695.88 лева - лихви, общо 201 457.46 лева. Съдът е разгледал това възражение, като е приел, че същото е частично основателно относно следните вземания: данък МПС за 2014 г. за четири автомобила общо 624.71 лв., с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ, лихвите върху тези вземания за периода 01.01.2015 г. до 24.04.2020 г. предявяване на вземането или общо 451.60 лева, законна лихва за забава върху тази главница считано от 25.04.2020 г. до окончателното ѝ изплащан, е с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 вр. чл. 616, ал. 2, т. 1 от ТЗ; местен данък за имотите в община Севлиево - два имота с две данъчни партии - в гр. Севлиево, ул. Никола Д. Петков /Нар. Република № 70 с № 5703F10101 и с. Батошево с № 5703F4448 за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. в общ размер на 34 980 лева, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ; лихва за забава върху тази сума за периода 01.01.2018 г. до 24.04.2020 г. общо в размер на 5 179.38 лева, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ; законна лихва за забава върху тази главница считано от 25.04.2020 г. до окончателното ѝ изплащане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 вр. чл. 616, ал. 2, т. 1 от ТЗ; такса битови отпадъци за двата имота в община Севлиево за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. в общ размер от 76 037 лева, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ, лихва за забава върху тази сума за периода 01.01.2018 г. до 24.04.2020 г. общо в размер на 12 446.97 лева, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, законна лихва за забава върху тази главница считано от 25.04.2020 г. до окончателното ѝ изплащане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 вр. чл. 616, ал. 2, т. 1 от ТЗ. В останалата част и по

отношение на процесните вземания, Съдът е отхвърлил възражението на НАП, като неоснователно.

Ищецът е представил следните доказателства за установяване съществуването на предявените в производството по несъстоятелност процесни вземания:

Уведомително писмо на Община Несебър, изпратено до Национална агенция по приходите, към което приложена справка задължения за дружеството „П.“ АД /н/. В писмото е посочено, че срещу дружеството няма извършени проверки на основание чл. 107, ал. 3 ДОПК. Към уведомлението са представени съответни документи, описани общо 9 на брой. Удостоверено е, че уведомлението и преписката към нея са изготвени от органа по приходите отдел „МДТ“- Община Несебър - Ив. Захариев и началника отдел „МДТ“- Община Несебър - П.А.. Приложена към уведомлението е справка за задължения за дружеството „П.“ АД към 08.05.2020 година. От справката е видно, че общо задълженията на дружеството са в размер на 72 282.37 лева, с дата на олихвяване 08.05.2020 г. и 72 090.93 лева, с дата на олихвяване 24.04.2020 г., за период от 2016 година до 2020 година по партида ****0001 за имот, намиращ се в к. к. Слънчев бряг- зона запад, гр. Несебър- хотел „Андромеда“.

Приложена е декларация по чл. 14 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти с вх. №14011147 от 14.01.2013 година на дружеството „П.“ АД. Декларацията е подадена по повод придобиване на имот в к. к. Слънчев бряг, хотел „Андромеда“. Удостоверено е, че имотът е придобит чрез апорт, парцелът е в размер на 506.95 кв.м., състои се от сграда от 20 обекта и представлява национален курорт.

Уведомително писмо на Община Севлиево, изпратено до Национална агенция по приходите, към което са представени общо 5 броя справки за неплатени задължения на „П.“ АД /н/ за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци и общо 5 акта за установяване на данъчни задължения за такса битови отпадъци и установяване на данъчни задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК.

Тези уведомителни писма и приложените към тях справки и декларации са анализирани подробно от вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице В. П., чието заключение, като неоспорено от страните, съдът намира за компетентно и безпристрастно дадено. От

заклучението на вещото лице П., се установява следното:

Размерът на публичните вземания за местни данъци и такси, съгласно подадена с вх. № 14011147/14.01.2013 г. декларация по чл. 14 от ЗМДТ в Община Несебър е общо 62 748.24 лева, от която 50 456.02 лева такса битови отпадъци за периода от 2017 година до 2020 година, 19 825.83 лева - данък недвижими имоти за периода 2016 година до 2020 година, а в периода 2016 година – 2017 година са извършени 4 плащания на обща стойност 7 533.60 лева. Според вещото лице, мораторната лихва върху главница 62 748.24 лева, за периода от датата, на която всяко едно от публичните вземания е станало изискуемо до 24.04.2020 година / датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника/, е в размер на 9 318.59 лева, а за периода от 25.04.2020 г. до 08.05.2020 г. /датата, до която са начислени лихвите в молбата за предявяване на публични вземания на Националната агенция за приходите/ е 191.44 лева. Вещото лице приема, че мораторната лихва върху главница 105 388.63 лева за периода от датата, на която всяко едно от публичните вземания е станало изискуемо, до 24.04.2020 г. /датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника/, е 22 708.97 лева, която е посочена подробно в табличен вид в заключението. Мораторната лихва за периода от 25.04.2020 г. до 30.04.2020 г. /датата, до която са начислени лихвите в молбата за предявяване на публични вземания на Националната агенция за приходите/, върху главница 105 388.63 лева е 175.66 лева.

При така установеното от фактическа страна, Съдът прави следните правни изводи:

Предявените иски с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ за установяване съществуването на неприетите в производството по несъстоятелност публични вземания на ищеца в общ размер на 72 282.37 лева, от които 62 748.24 лева главници и 9 534.13 лева лихви, начислени до 08.05.2020 г., представляващи вземания на община Несебър с изпълнително основание декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 14011147/14.01.2013 г., партида ****001, със задължения за периода от 2016 г. до 2020 г. вкл., както и публични вземания за лихви в общ размер от 5083.80 лева, представляващи разлика между предявените публични вземания на община Севлиево за лихви в размер на 22710.15 лева и приетите като дължими такива лихви е определението на съда по чл. 692 от ТЗ в размер на 17626.35 лева, както и с

иск с правно основание чл. 694, ал. 2 от ТЗ за установяване поредността на удовлетворяване на приетото в производството по несъстоятелност вземане на ищеца за сумата от 17626.35 лева публични вземания за лихви на община Севлиево като такава по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ, а не приетата от Съда по несъстоятелността такава с определението по чл. 692 от ТЗ по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, са процесуално допустими – ищецът е активно легитимиран да предяви установителната претенция за установяване съществуването на предявените в производството по несъстоятелност на ответника - т. д. № 4510/2016 г. на СТС, ТО, 11 състав, вземания, включени в списъка на неприетите вземания. Исковете, въз основа на които е образувано настоящото производство, са предявени в законоустановения в чл. 694, ал. 6 от ТЗ четиринадесетдневен срок от обявяване на определението на съда по чл. 692, ал. 4 ТЗ и има за предмет установяване на предявените вземания, съответно установяване на поредността на предявено и прието с различна от заявената поредност от кредитора в производството по несъстоятелност вземане, като направеното от длъжника възражение по чл. 690, ал. 1 от ГПК срещу включването на това вземане в списъка с неприети вземания е оставено без уважение от съда по несъстоятелността с определението по чл. 692, ал. 4 от ТЗ № 264874 от 15.10.2021 г. на СГС, ТО, 11 състав, по т. д. № 4510/2016 г., обявено в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 18.10.2021 г.

Искът с правно основание чл. 694 от Търговския закон е установителен по своя характер - предмет на същия е установяване съществуването или несъществуването на определено вземане към длъжника в производство по несъстоятелност, респ. наличието или не на обезпечение или привилегия на това вземане, т.е. на установяване в случая подлежи съществуването на процесните вземания и установяване на такава характеристика на процесното прието в производството по несъстоятелност вземане за лихви в размер на 17626.35 лева, която да обосновава удовлетворяването му по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ.

По установителния иск за вземанията в общ размер от 72 282.37 лева, от които главници от 62 748.24 лева и лихва за забава от 9 534.13 лева, представляващи такса битови отпадъци и местен данък за периода 2016 г. - 2020 г. за имота в гр. Несебър.

Задълженията за данък недвижими имоти представляват публични общински вземания /чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК/. Такива са и задълженията

за такса битови отпадъци /чл. 162, ал. 2, т. 3 ДОПК/. Съгласно чл. 166 от ДПОК, с чл. 4, ал. 1, вр. с чл. 96 от ЗМДТ, установяването на публичните вземания за местен данък и такса битови отпадъци се осъществява по реда на ДОПК. Нормите на Глава XIV от ДОПК определят, че публичноправните задължения се установяват с подавани от лицата декларации /чл. 98 и сл. от ДОПК/, чрез издаване на акт по чл. 107 от ДОПК, или чрез издаване на ревизионен акт /чл. 108 и сл. от ДОПК/. В настоящия случай към молбата за предявяване на вземането, са представени, както декларация по чл. 14 от ЗМДТ, така и уведомително писмо от Община Несебър, с приложени към него справки за дължим данък недвижимо имущество и такса битови отпадъци за периода 2016 година до 2020 година. Размерът на публичните вземания и лихвата върху тези вземания се установява от заключението на счетоводната експертиза, който съответства на така предявения от ищеца. Предвид изложеното, следва да се приеме, че се установява съществуването на установени по предвидения в ДОПК ред публични вземания, в предявения от кредитора размер, съответно предявеният положителен установителен иск за установяване съществуването на това вземане в общ размер от 72282.37 лева е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По установителния иск за публични вземания за лихви в общ размер на 5 083.80 лева.

Предвид приемането в производството по несъстоятелност на публичното задължение за главницата /за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за недвижими имоти, находящи се в Община Севлиево/, върху което задължение са начислени процесните лихви, както и приемането на част от предявеното публично вземане за лихви върху тази главница, следва да се приеме, че спорно в настоящето производство е единствено обстоятелството какъв е размерът на дължимата лихва за забава за приетата в производството по несъстоятелност главница в общ размер от 105 388.63 лева. От представените по делото доказателства и от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че размерът на дължимата лихва за забава за периода от 01.11.2015 година до 30.04.2022 година /периода от датата, на която всяко от публичните вземания е станало изискуемо, съответно до деня на съдебното решение и от деня на съдебното решение до датата, на която са начислени лихвите в молбата за предявяване на публичните вземания/, е в размер на общо 22884.63 лева. В

производството по несъстоятелност ищецът е предявил лихва за забава в размер на общо 22710.15 лева, като Съдът е включил в списъка с приети вземания част от така предявеното вземане в размер на 17626.35 лева, съответно предвид установеното в настоящето производство, че размерът на дължимата лихва за забава е 22884.63 лева, предявеният иск за установяване съществуването на вземане за лихви от 5083.80 лева е изцяло основателен и доказан, като следва да бъде уважен за предявения от ищеца размер.

По иска за установяване поредност на удовлетворяване на приетите в производството по несъстоятелност публични вземания за лихви, дължими към Община Севлиево, в размер на 17626.35 лева.

Съгласно чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, в този ред се удовлетворяват публичноправни вземания на държавата и общините, като данъци, мита, такси, задължителни осигурителни вноски и други, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, като това важи и за лихвите върху тези вземания, дължими до този момент /по аргумент от противното на чл. 722, ал. 1, т. 9 вр. чл. 616, ал. 2, т. 1 ТЗ/. Следователно за основателността на предявения иск, следва да се прецени дали това публично вземане е възникнало преди или след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност на длъжника, което е определящо за поредността на удовлетворяването им по чл. 722 от ТЗ. Видно от представените доказателства, приетите в производството вземания за лихви в размер на 17626.35 лева /начислени върху публични вземания по чл. 162, ал. 2, т. 3 ДОПК/, са възникнали преди датата на постановяване на решението за откриване на производство по несъстоятелност / за периода 01.11.2015 г. до 24.04.2020 година/, поради което следва да бъдат квалифицирани като такива с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ, а не приетата от съда по несъстоятелността поредност по чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 694, ал. 7 ТЗ вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Съда дължимата по уважените искове държавна такса в размер на 853.66 лв. /773.66 лева за установителните искове за съществуване на вземания с определен размер + 80 лева за неоценяемия иск за установяване на поредност/.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, ищецът има право на разноски и юрисконсултско възнаграждение, като предвид своевременно заявеното искане за присъждане на такива, ответникът следва

да бъде осъден да му заплати разноски и юрисконсултско възнаграждение в общ размер от 760 лева /400 лева разноски за депозит за вещо лице и 360 лева юрисконсултско възнаграждение/. Дължимото на ищеца юрисконсултско възнаграждение е определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в максимално предвидения в чл. 25, ал. 1 от Наредбата размер, като предвид характера на предявените искове Съдът намира, че така предвиденият максимален размер не следва да бъде увеличаван, съгласно предвидената в чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ възможност.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от Търговския закон, по отношение на длъжника, синдика и кредиторите в производството по несъстоятелност на „П.“ АД /н/, ЕИК ****, по иска на Национална агенция за приходите, съществуването на публични вземания, установени с декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № на Община Несебър 14011147/14.01.2013 година, партида ****001, за периода от 2016 година до 2020 г. вкл., в общ размер на 72 282.37 лева, от които 62 748.24 лева главница и 9 534.13 лева лихви, които са възникнали преди откриване на производството по несъстоятелност.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от Търговския закон, по отношение на длъжника, синдика и кредиторите в производството по несъстоятелност на „П.“ АД /н/, ЕИК ****, по иска на Национална агенция за приходите, съществуването на публични вземания за лихви в общ размер на 5 083.80 лева, представляващи разликата между предявените в производството по несъстоятелност публични вземания на Община Севлиево за лихви в размер на 22 710.15 лева и приетите като дължими такива лихви с определението на съда по чл. 692 ТЗ в размер на 17 626.35 лева.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от Търговския закон, по отношение на длъжника, синдика и кредиторите в производството по несъстоятелност на „П.“ АД /н/, ЕИК ****, по иска на

Национална агенция за приходите, че приетите в производството по несъстоятелност публични вземания за лихви на Община Севлиево в размер на 17626.35 лева подлежат на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ.

ОСЪЖДА „П.“ АД /н/, ЕИК ****, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. чл. 694, ал. 7 от ТЗ, да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса по уважените искове в размер на 853.66 лева /осемстотин петдесет и три лева и 66 ст./.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, „П.“ АД /н/, ЕИК **** да заплати на Национална агенция за приходите, разноски и юрисконсултско възнаграждение в размер на общо 760 /седемстотин и шестдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____